

нашья планъ, ще го изработѣж. Колкото за тебе, любезный мой, ты почти сѣкый день виждашь царя; и понеже не подозрѣватъ дълбочината на плановѣтъ ти и остроуміето ти, допущатъ ти лесно да приказвашъ цѣлы часове съ него.

— Не оставямъ да са еви нищо, рече герцогътъ съ таинственень тонъ.

— Слѣдовой сѣкогы, и води сѣкогы искусно разговора . . .

— На този ли предметъ?

— Не, за туй нищо не говори! Но изработи да поговори царьтъ съ попъ Иеронима, проповѣдника си. Царьтъ има си страститъ, но е и набоженъ. Набожнѣтъ иматъ страсти както и сичкыйтъ свѣтъ; но иматъ и тѣ закачкытъ на свѣстьта си, които трѣба да са истъргатъ съ коренитъ си; туй като стане, тѣ отиватъ подалечь отъ другытъ. Лежы и бързы, тѣ не са спиратъ никакъ на пѣтя си, нито отъ самата си свѣсть! тѣ не са грижтъ за потребицытъ си, тѣ оставяатъ тѣзи грижа на духовницытъ си. А! ако да имаше царьтъ за духовникъ Есковара . . . ако на мѣсто попъ Гаспара де-Кордова, той управляше свѣстьта на царя . . .

— Ный и фаворитката ще навяхмы отъ утрѣ!

— Отъ днесъ! Но найподиръ попъ Иеронимъ има и уваженіе и опытъ; той ще проповѣда въ църквытъ презъ иджщытъ посты, и туй е една причина да говори предварително съ Н. Величество. Като му говори, като распрѣсене първытъ му предразеждѣцы, тогасъ начени! Говори сѣкый вечеръ на царя за тѣзи мысли; убѣди го че грѣшката не е негова, но на царицата, . . . съ една дума че е вдовець.

— И че вдовцытъ са женѣтъ вторый пѣтъ.

— Царьтъ иматъ въ нѣкои обстоятелства привилегія да зематъ друга жена!

— Сичкытъ иматъ!

— И найсветытъ монарсы.

— Свидѣтель, царъ Соломонъ, който ималъ, както казватъ, седемстотинъ, или осемстотинъ . . .

— *Привилегія!* приложи съ смѣхъ графинята; но